

DECIZIE

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021, în cauza penală privind-l pe

LEVIȚCHI Ion XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, de facto domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.05.2021 – 10.06.2021;

Instanța de apel: 10.08.2021 – 10.11.2021;

Instanța de recurs: 21.01.2022- 23.02.2022.

Asupra recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, Colegiul Penal

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 10 iunie 2021, Levițchii Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani și 2 (două) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost dispusă încasarea a:

- 27 360,00 lei (douăzeci și șapte mii trei sute șaiszeci) lei cu titlu de cheltuieli de judecată, din contul lui Levițchii Ion în beneficiul statului.

- 50 000 (cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciul moral, din contul lui Levițchii Ion în beneficiul lui Buzdugan Filip.

A fost admisă în principiu, acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material înaintată de partea civilă Buzdugan Filip.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în procedura specială prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a reținut că Levițchii Ion, în seara zilei de 14 noiembrie 2020, ora concretă nefiind stabilită de organul de urmărire penală, aflându-se împreună cu Oloi Andrei la domiciliul lui Enachi Roman, din XXXXX, la care se afla și Buzdugan Nicolae, locuitor al XXXXX, fiind toți în beciul din gospodăria lui Enachi Roman, au consumat băuturi alcoolice, în rezultatul unui conflict apărut între ei, după ce Levițchii Ion a aplicat violența în privința lui

Buzdugan Nicolae și după ce la solicitarea lui Enachi Roman au ieșit din beci, urmărind scopul de al omorî pe Buzdugan Nicolae, împreună și de comun acord cu o persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, apucându-l de mâini l-au dus la gunoiștea din extravilanul XXXXX, unde ambii ținându-l de mâini l-au lovit de mai multe ori cu capul de un stâlp din beton, apoi l-au lovit cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului. În continuare, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu o deosebită cruzime împreună cu o persoană în privința căreia cauza a fost disjunsă, cu o funie găsită la gunoiște, l-au strangulat pe Buzdugan Nicolae, după ce victima fiind încă în viață l-au acoperit cu iarbă uscată și i-au dat foc, cauzându-i astfel suferințe fizice și psihice intense.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202025C0336 din 21.12.2020 moartea lui Buzdugan Nicolae este una violentă, agentul producerii a fost temperatura înaltă prin flacără, iar de la producerea combustiei termice până la survenirea morții au trecut circa 0-30 minute.

Aceste acțiuni ale lui Levițchii Ion, au fost încadrate de instanța de judecată în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal – *omorul intenționat, adică omorul unei persoane săvârșit de două persoane cu o deosebită cruzime.*

3. Nefiind de acord cu sentința, apel, în termenul legal, a declarat procurorul în Procuratura r. Telenești, Calugher Lilia prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Levițchii Ion, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, să fie condamnat la închisoare pe un termen de 30 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului acuzarea a indicat că prima instanță a făcut o greșită individualizare a pedepsei stabilite lui Levițchii Ion, neținând cont de:

- gravitatea faptei și modul săvârșirii (cu deosebită cruzime, de către 2 persoane, care după ce au bătut și strangulat victima, aceasta fiind încă în viață i-au dat foc, cauzându-i-i suferințe fizice și psihice intense);

- personalitatea inculpatului și de caracteristica acestuia în societate. Astfel, deși Levițchii Ion nu are antecedente penale, acesta anterior a fost condamnat pentru comiterea unei infracțiuni din categoria infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanei.

Faptul că inculpatul s-a căit în comiterea infracțiunii incriminate, nu poate fi reținut ca temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde.

Prin urmare, prima instanța urma să îi aplice lui Levițchii Ion o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia a fost declarat vinovat și anume în raport cu detențiunea pe viață, pedeapsă care să-l descurajeze atât pe inculpat, dar și pe ceilalți membri ai societății de a săvârși asemenea fapte prevăzute de legea penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021 a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut că, la caz, prima instanță a aplicat o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prima instanță a apreciat coresponzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

La caz, Levițchii Ion a comis cu intenție o infracțiune excepțional de gravă, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, antecedentele penale sunt stinse, circumstanțe atenuante nu au reținute, fiind prezentă circumstanța agravantă – comiterea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică.

Astfel, ținând cont de prevederile ce stabilesc limitele de pedeapsă aplicabile inculpatului, ținând cont de circumstanțele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, precum și faptul că inculpatul anterior a fost condamnat, însă careva concluzii pentru sine nu a făcut, lipsa circumstanțelor atenuante și prezența celor agravante, prima instanță corect a apreciat că o pedeapsă cu închisoare este aptă să atingă scopul preventiv și educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanța o găsește proporțională, nu doar cu împrejurările și gravitatea infracțiunii comise ci și cu circumstanțele și nevoile inculpatului ca și cu cele ale societății.

Totodată, pedeapsa solicitată de către procuror, sub formă de închisoare pe un termen de 30 ani, este una prea aspră, disproporționată, or, la caz „*detențiunea pe viață*” nu se circumscrie condițiilor speței în raport cu prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal.

5. Împotriva deciziei, recurs ordinar declară procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În susținerea recursului se indică că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel în partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului.

Referitor la pedeapsă, recurentul reiterează argumentele apelului și menționează, că atât prima instanță cât și cea de apel greșit au concluzionat că scopurile pedepsei penale vor fi atinse prin aplicarea pedepsei cu închisoare, redusă cu $\frac{1}{3}$, și nu a detenției pe viață (la caz, reieșind din aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, închisoare pe un termen de 30 ani).

Astfel, recurentul consideră că instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în latura pedepsei penale în conformitate cu rigorile legale și a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temei pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel precum și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Instanța de recurs menționează că, nici unul din prevederile la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpat, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de individualizarea pedepsei stabilită inculpatului, din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării doar sub acest aspect.

După cum s-a menționat mai sus, Colegiul penal consideră că temeiurile pentru recurs semnalate de recurent nu sunt incidente în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Colegiul penal menționează că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul, or conform alin. (1) art. 75 Cod penal *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod*. De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu – gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte – persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La caz, cele enunțate supra au fost respectate, iar criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin (hotărârea CtEDO García Ruiz versus Spania), or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În special, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele ce judecă fondul cauzei au efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, ținând cont de pericolul social al faptei comise și modalitatea săvârșirii acesteia, luând în considerație și lipsa circumstanțelor atenuante precum și prezența circumstanței agravante, corect au conchis că scopul legii penale, în privința lui Levițchi Ion, poate fi atins și fără aplicarea detenției pe viață (la caz, reieșind din aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, închisoare pe un termen de 30 ani).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatei pedeapsa individualizată conform prevederilor legale, astfel încât recursul ordinar declarat de procuror este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul înaintat de procuror, sunt vădit neîntemeiate.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Plîngău Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe LEVIȚCHII Ion XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 14 aprilie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN